

Hans August Engelhardts prædiken 18. søndag efter trinitatis

Taler

Hans August Engelhardt
Sognepræst

Dato

19. oktober 2025

Sted

Ramløse og Annisse kirker

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 22, vers 34-46

- 1 Der findes en gammel historie fra de arabiske lande om Mulla Nasruddin. Den arabiske molbo!

- En aften så man ham kravle rundt på alle fire under gadelygten foran sit hus. En
5 nabo, på vej ud med skraldet, standsede og spurgte:
“Mulla, hvad laver du?”

“Jeg leder efter min nøgle,” svarede Nasruddin som det mest naturlige i verden.

- 10 “Tabte du den herude?”

“Nej,” sagde han, “jeg tabte den inde i huset – men herude er der bare så godt et lys.”

- 15 Sådan er vi jo.

Vi leder tit dér, hvor lyset allerede er tændt. Dér, hvor vi har nogenlunde styr på det, hvor vi kan forklare og bevare overblikket.

- 20 Men nøglen – den virkelige nøgle – ligger sjældent dér.

Den ligger inde i huset.

Derfra hvor vi kommer.

25

Inde i hjertet.

Derinde, hvor Guds ånde stadig bevæger sig, og hvor kærligheden bor som en stille glød.

30

Dagens evangelium udspiller sig midt i et sammenstød.

Jesus står over for de bidske farisæere – lovkyndige - og ganske småborgerlige - mænd, der vil teste ham den genstridige vandreprædikant med de svært-

35

forståelige ideer.

De har hørt ham svare en anden jødisk gruppe, saddukæerne, og nu vil de selv prøve ham af.

40

De spørger: "Mester, hvilket bud i loven er det største?"

Det er et åbenlyst trickspørgsmål.

For der var nemlig 600 og et-eller-andet bud i loven, og enhver prioritering

45

kunne udlægges som et slags kætteri. En fælde er lagt, nu har vi ham!

Men Jesus svarer - uden tøven. Og han svarer med simple ord. Ord, som alle og enhver der lytter med, kender helt fra barnsben:

50

"Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte."

Han citerer Shema Israel – den særlige bøn, som enhver jøde bad hver morgen og aften:

55

"Hør, Israel, Herren er én.

Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte."

Det er som om han siger: I leder efter fælder i lovens klare lys –

60

men nøglen der åbner tilværelsen op, ligger ikke dér, den lå allerede i jeres hus (om end der ser mørkt ud). Den ligger i den umiddelbare uskyld, i som børn bad jeres aftenbøn i; Gudsriget ligger i selve kærligheden.

I tester mig med ord –

men jeg peger jer tilbage til hjertet.

Og for at forstå det lidt nærmere, er det vigtigt at holde for øje, at for de gamle israelitter var hjertet noget andet og mere, end vi forstår. Ordet for hjerte var

70 ”LEV”, og var mere end både et bankende organ, og følelsernes sted.

Det var intet mindre end menneskets centrum – stedet hvor tanke, længsel og vilje mødes.

75 Alt udgik fra hjertet: man tænkte med hjertet, besluttede med hjertet, sørgede og jublede med hjertet.

“Bevar dit hjerte,” står der i Ordsprogenes Bog,
“for derfra flyder livet.”

80 Og det er interessant, at Jesus taler dette centrum frem her i dag.

For hjertet er nemlig sådan forstået, ikke et ideal, vi skal opnå, ikke et projekt, vi skal lykkes med.

85 Det er det sted, hvor Guds flod allerede flyder – man kunne dristes til at kalde det vores virkelige selv.

Mister vi forbindelsen til det sted, lever vi fra kolde ideer om os selv og andre,

90 lever vi ud fra de sorte skærmes kunstige lys – så tørrer floden ud.

Hjertet – sådan forstået – fylder rigtig meget i vores kristne tradition. Og op igennem det Gamle Testamente fortæller Gud:

95 “Jeg vil tage hjertet af sten ud af jeres bryst og give jer et hjerte af kød.”

Et hjerte, der kan føle og tilgive, der kan glædes og sørge, der kan slå i takt med Guds eget.

100 Intet mindre – og det er store sager.

Og måske er det dér, troens mysterium begynder at røre på sig. Måske er det netop dét løfte, Jesus indfrier.

105

For vi ved alle sammen, tror jeg, helt intuitivt, at et hjerte af kød er mere end et følsomt hjerte — det er et levende hjerte. Et HELT hjerte.

Et hjerte, der mærker verden og ikke vender sig væk.

110

Et hjerte, der tør være åbent, selv når det gør ondt. Et hjerte der ikke gemmer sig for korset.

Og netop dér, i hvad end der er svært, hvor vi mærker både smerten og glæden, lever bønne: hjertets svar på Guds kald.

115

Og derfor, tror jeg, svarer Jesus i dag Farisæerne; ikke med store intellektuelle teologiske betragtninger, men med ordene fra den mest almindelige barndomsbøn.

120

For hjertet hænger sammen med bøn, som åndedrættet hænger sammen med liv. Vi gør mere her i dag, når vi sammen beder, end at sende tanker ud i den kolde æter.

125

Når vi beder, stemmer vi langsomt hjertet ind på den frekvens, hvor Gud allerede sender.

Som når man retter en gammel radio ind, og pludselig står klangen klar.

130

Når vi synger, når vi beder, når vi siger tak, når vi deler brød og vin.

Det er hjertets liturgi – et fælles åndedrag, hvor vores rytme falder i takt med Guds melodi.

135

Gudstjeneste er ikke en flugt fra livet – den er livets puls, gjort hørbar. Den er et åbent hjerte. Gudstjeneste foregår, med Grundtvigs ord: hele tiden.

Og Jesus føjer noget overraskende til:

140

“Elsk din næste som dig selv.” - vel og mærket Ikke ligeså HØJT som dig selv!

Her nærmer vi os nøglen i huset. For kærligheden, der udspringer i Gud,

strømmer altid videre – op og ud. Også når det er besværligt.

145

Troen og håbet, åbner for netop kærligheden, og derfor for intet mindre end et ”hjerter af kød”

Et hjerte, der kan føle og tilgive, der kan glædes og sørge med næsten,

150

Et hjerte der så småt begynder at slå i takt med Guds eget.

Troen og tilliden åbner for, at vi kan elske, fordi vi ved, at vi allerede er elskede.

155

Vi erfarer dermed at vi i dybden, deler det samme liv, det samme hjerte – at vi inde i huset finder mere end en nøgle, vi finder vores næstes ansigt.

At elske sin næste som sig selv er derfor ikke en moralsk opgave, men en opvågnen til det fælles liv, der strømmer fra Gud.

160

Dér ligger nøglen gemt.

Ikke i gadelygtens og verdens trygge lys, ikke i 600 + regler og love, dogmer og bekendelser... men inde i huset, hvor Guds kærlighed allerede bor.

165

Det er dér, Jesus peger os hen: til den stille kilde, hvor himlen rører jorden, og hvor Gud, med hvert eneste hjerteslag, siger:

Jeg er her. Midt i det almindelige. Midt i det levende. Midt i det hele.

170

I dit og din næstes hjerte.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

175

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

18. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

180

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hans-august-engelhardts-praediken18-sondag-efter-trinitatis>